

fogedretten tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse.

Hvis fordringshaveren *ikke* har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning herom, sender fogedretten en udskrift af betalingspåkravet (med påtegning) til fordringshaveren. Fordringshaveren vil herefter senere kunne indgive anmodning om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet.

Et betalingspåkrav, der har fået påtegning, har desuden samme bindende virkning (retskraft) som en dom. Betalingspåkravet hindrer således, at der senere anlægges retssag om samme krav, og dette gælder for begge parter. Betalingspåkravet udgør endvidere et særligt retsgrundlag i relation til forældelsesloven af 1908, således at kravet i kraft heraf bringes ind under 20-årig forældelse.

Det foreslås, at skyldneren skal have mulighed for at få sagen genoptaget efter samme regler, som gælder for genoptagelse af en sag, når der er afsagt udeblivesdom, jf. retsplejelovens § 367. Skyldneren har således krav på, at sagen genoptages, hvis anmodning herom fremsættes inden 4 uger efter, at fogedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser.

Fogedretten kan betinge genoptagelse af, at skyldneren betaler de sagsomkostninger, der er pålagt skyldneren, eller stiller sikkerhed for betalingen, men bortset herfra har skyldneren et absolut krav på genoptagelse, når anmodningen fremsættes inden for 4 ugers fristen.

Indgives anmodningen om genoptagelse senere end 4 uger efter, at fogedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, vil genoptagelse derimod kun kunne ske undtagelsesvis. Adgangen til genoptagelse forudsættes administreret på samme måde som reglen i retsplejelovens § 367. Der vil således navnlig kunne tages hensyn til, om det er undskyldeligt, at anmodningen om genoptagelse ikke er indgivet tidligere.

Retsvirkningen af en genoptagelse af sagen er, at påtegningen annulleres. Betalingspåkravet kan herefter ikke længere tvangsfuldbyrdes, og et eventuelt udlæg på grundlag af betalingspåkravet må ophæves, jf. herved retsplejelovens § 504, nr. 5.

De foreslåede regler om mulighederne for genoptagelse svarer som nævnt til de gældende regler om genoptagelse af udeblivesdomme i civile retssager, og Justitsministeriet finder ligesom Retsplejerådet, at reglerne er udtryk for en passende afvejning mellem fordringshaverens og skyldnerens interesser. På den ene side bør skyldneren ikke have mulighed for at for-

hale sagen, og på den anden side bør det i videst muligt omfang undgås, at skyldneren pålægges at betale beløb, som ikke skyldes. Det bemærkes i den forbindelse, at fogedretten skal underrette skyldneren om, at der ikke er modtaget indsigelser, således at skyldneren f.eks. har mulighed for at reagere, hvis et brev med skyldnerens indsigelser måtte være forsvundet i posten.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 e, stk. 2-5), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 417-419.

3.9. Fogedrettens reaktion, når der kommer indsigelser

Fremkommer der rettidigt indsigelser mod kravet, kan betalingspåkravet ikke danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse og får ikke bindende virkning som en dom.

Hvis fordringshaveren har anmodet om, at retssagsbehandling i denne situation indledes uden indlevering af stævning, drager retten omsorg for, at retssagsbehandling indledes, idet betalingspåkravet sidestilles med en stævning.

Da betalingspåkravet allerede er forkyndt, betyder det, at retten pålægger skyldneren, der nu er at anse som sagsøgt, at svare efter retsplejelovens almindelige regler, og at sagen herefter fortsætter som en civil retssag. Hvis skyldneren har indleveret en begrundet indsigelse mod betalingspåkravet, kan retten efter omstændighederne enten pålægge skyldneren/sagsøgte at supplere indsigelsen (hvis indsigelsen ikke (fuldt ud) opfylder kravene til sagsøgtes svar i en civil retssag) eller meddele skyldneren/sagsøgte, at indsigelsen vil blive betraget som sagsøgtes svar, medmindre skyldneren/sagsøgte inden en nærmere angiven frist supplerer svaret.

Da betalingspåkravet sidestilles med en stævning, anses retssag for anlagt ved indleveringen af betalingspåkravet til retten. Dette gælder eksempelvis i relation til procesrente.

Hvis fordringshaveren ikke har anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren rettidigt fremsætter indsigelser, er sagen slut. Betalingspåkravet sendes til fordringshaveren, og både fordringshaveren og skyldneren underrettes om, at der er modtaget indsigelser, og at sagen er afsluttet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 f), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 419.